

Θεωρία Γραμμικού Προγραμματισμού

Διάλεξη 10: 12.11.2014

Διδάσκων: Σταύρος Κολλιόπουλος

Γραφείς: Ευάγγελος Αναγνωστόπουλος, Πέτρος Μπαρμπαγιάννης

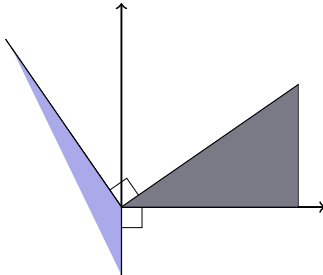
Ορισμός 10.1 Αν το ζεύγος πινάκων (A, R) είναι ΔΠ-ζεύγος για έναν κώνο P , τότε και το ζεύγος πινάκων (R^T, A^T) είναι ΔΠ-ζεύγος για έναν κώνο P^* . Σε αυτή τη περίπτωση, ο κώνος P^* καλείται ο δυϊκός (ή ο πολικός) κώνος του P .

Από τον Ορισμό 8.3 του ζεύγους διπλής περιγραφής προκύπτει ότι:

$$P^* = \{y \in \mathbb{R}^d \mid R^T y \leq 0\} = \{y \in \mathbb{R}^d \mid y = A^T \mu, \mu \geq 0\}$$

Χρήσιμη άσκηση: Δείξτε ότι $P^* = \{y \in \mathbb{R}^d \mid \forall x \in P, y^T x \leq 0\}$.

Σχηματικά, ένα παράδειγμα ενός κώνου C με τον δυϊκό του C^* είναι το ακόλουθο:

Σχήμα 10.1: Ένας κώνος C με τον δυϊκό του C^*

Σημείωση: είναι εύκολο να παρατηρήσουμε ότι, $P = \mathbb{R}^d \Rightarrow P^* = \emptyset$.

Ορισμός 10.2 Έστω δύο πολύεδρα $V, R \subseteq \mathbb{R}^n$. Το άθροισμα Minkowski των V και R ορίζεται ως το σύνολο $V + R = \{x \in \mathbb{R}^n \mid \exists v \in V, r \in R : x = v + r\}$.

Αν οποιοδήποτε από τα δύο σύνολα V, R είναι το κενό σύνολο, τότε $V + R = \emptyset$.

Ορισμός 10.3 Ένα σύνολο σημείων καλείται πολύτοπο αν είναι το κυρτό κάλυμμα πεπερασμένων το πλήθος διανυσμάτων.

Θεώρημα 10.1 (Θεώρημα Minkowski-Weyl για πολύεδρα) Ένα σύνολο $P \subseteq \mathbb{R}^n$ είναι πολύεδρο αν $P = Q + C$ για κάποιο πολύτοπο $Q \subseteq \mathbb{R}^n$ και κάποιον πεπερασμένα παραγόμενο κώνο $C \subseteq \mathbb{R}^n$.

Απόδειξη:

(\Rightarrow): Έστω ένα πολύεδρο $P = \{x \in \mathbb{R}^n \mid Ax \leq b\}$. Ο πολυεδρικός κώνος $P' = \left\{ \begin{pmatrix} x \\ \lambda \end{pmatrix} \mid x \in \mathbb{R}^n, \lambda \in \mathbb{R}_{\geq 0} : Ax - \lambda b \leq 0 \right\}$, από το θεώρημα Minkowski-Weyl για κώνους (Θεώρημα 9.2), παράγεται από πεπερασμένο πλήθος διανυσμάτων $\begin{pmatrix} x_1 \\ \lambda_1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} x_2 \\ \lambda_2 \end{pmatrix}, \dots, \begin{pmatrix} x_m \\ \lambda_m \end{pmatrix}$. Υποθέτουμε, χωρίς βλάβη της γενικότητας, ότι τα διανύσματα $\begin{pmatrix} x_i \\ \lambda_i \end{pmatrix}$ έχουν $\lambda_i = 0$ ή $\lambda_i = 1$. Ορίζουμε:

$$Q = \text{conv} \left\{ \begin{pmatrix} x_i \\ \lambda_i \end{pmatrix} \mid i = 1, \dots, m \ \& \ \lambda_i = 1 \right\}$$

$$C = \text{cone} \left\{ \begin{pmatrix} x_i \\ \lambda_i \end{pmatrix} \mid i = 1, \dots, m \ \& \ \lambda_i = 0 \right\}$$

Θα δείξουμε ότι το αρχικό πολύεδρο P μπορεί να γραφτεί ως $P = Q + C$.

$$x \in P \Leftrightarrow \begin{pmatrix} x \\ 1 \end{pmatrix} \in P' \Leftrightarrow \begin{pmatrix} x \\ 1 \end{pmatrix} \in \text{cone} \left\{ \begin{pmatrix} x_1 \\ \lambda_1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} x_2 \\ \lambda_2 \end{pmatrix}, \dots, \begin{pmatrix} x_m \\ \lambda_m \end{pmatrix} \right\} \Leftrightarrow$$

$$\exists \rho_1, \dots, \rho_m \in \mathbb{R}_{\geq 0} \ \tau. \omega. \begin{pmatrix} x \\ 1 \end{pmatrix} = \sum_1^m \rho_i \begin{pmatrix} x_i \\ \lambda_i \end{pmatrix} \tag{10.1}$$

Υποχρεωτικά, $\sum_{i|\lambda_i=1} \rho_i = 1$, επειδή $\lambda_i = 1$ ή $\lambda_i = 0$. Δηλαδή:

$$\sum_1^m \rho_i \begin{pmatrix} x_i \\ \lambda_i \end{pmatrix} = \sum_{i|\lambda_i=1} \rho_i \begin{pmatrix} x_i \\ \lambda_i \end{pmatrix} + \sum_{i|\lambda_i \neq 1} \rho_i \begin{pmatrix} x_i \\ \lambda_i \end{pmatrix} \stackrel{10.1}{\Leftrightarrow} \begin{pmatrix} x \\ 1 \end{pmatrix} = \underbrace{\sum_{i|\lambda_i=1} \rho_i \begin{pmatrix} x_i \\ \lambda_i \end{pmatrix}}_{\text{κνρτς συνδυασμός από το } Q} + \underbrace{\sum_{i|\lambda_i \neq 1} \rho_i \begin{pmatrix} x_i \\ \lambda_i \end{pmatrix}}_{\text{κωνικός συνδυασμός από το } C}$$

Οπότε $P = Q + C$.

(\Leftarrow): Αντιστρόφως, έστω το σύνολο $P = Q + C$, όπου Q πολύτοπο και C πεπερασμένα παραγόμενος κώνος. Δηλαδή:

$$Q = \text{conv}\{x_1, x_2, \dots, x_m\}$$

$$C = \text{cone}\{y_1, y_2, \dots, y_t\}$$

Οπότε,

$$x_0 \in P \Leftrightarrow \begin{pmatrix} x_0 \\ 1 \end{pmatrix} \in \text{cone} \left\{ \begin{pmatrix} x_1 \\ 1 \end{pmatrix}, \dots, \begin{pmatrix} x_m \\ 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} y_1 \\ 0 \end{pmatrix}, \dots, \begin{pmatrix} y_t \\ 0 \end{pmatrix} \right\} := D \tag{10.2}$$

και σύμφωνα με το Θεώρημα Minkowski-Weyl για κώνους (θεώρημα 9.2), ο πεπερασμένα παραγόμενος κώνος D είναι και πολυεδρικός. Δηλαδή της μορφής:

$$D = \left\{ \begin{pmatrix} x \\ \lambda \end{pmatrix} \mid Ax + \lambda b \leq 0 \right\} \text{ για κάποια } A, b$$

Άρα,:

$$x_0 \in P \stackrel{10.2}{\Leftrightarrow} \begin{pmatrix} x_0 \\ 1 \end{pmatrix} \in D \Leftrightarrow Ax_0 + 1 * b \leq 0 \Leftrightarrow Ax_0 \leq -b$$

Άρα το σύνολο P είναι πολύεδρο. ■

Πόρισμα 10.1 (Θεώρημα πεπερασμένης βάσης για πολύτοπα)

Ένα σύνολο P είναι πολύτοπο αν το P είναι ένα φραγμένο πολύεδρο, δηλαδή γράφεται ως $P = Q + C$, όπου $C = \{\vec{0}\}$.

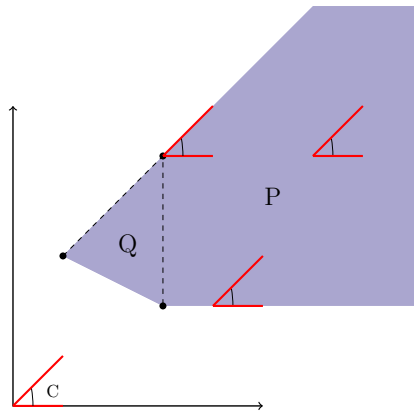
Ορισμός 10.4 Ο χαρακτηριστικός κώνος (characteristic or recession cone) ενός πολυέδρου $P = \{x \mid Ax \leq b\}, P \neq \emptyset$ είναι ο κώνος:

$$\text{rec}(P) = \{y \mid x + y \in P, \forall x \in P\} = \{y \mid Ay \leq 0\}$$

Ιδιότητες του χαρακτηριστικού κώνου:

- i) $y \in \text{rec}(P) \Leftrightarrow \exists x \in P$ τ.ω. $x + \lambda y \in P, \forall \lambda \geq 0$
- ii) $P + \text{rec}(P) = P$
- iii) P φραγμένο $\Leftrightarrow \text{rec}(P) = \{0\}$
- iv) Αν $P = Q + C$, όπου Q πολύτοπο και C πολυεδρικός κώνος, τότε $C = \text{rec}(P)$

Ορισμός 10.5 Κάθε διάνυσμα $x \in \text{rec}(P) \setminus \{\vec{0}\}$ καλείται άπειρη διεύθυνση του P ή ακτίνα (ray).

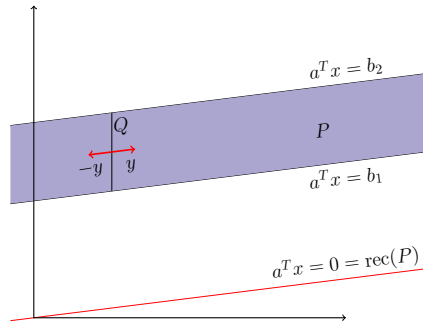

Σχήμα 10.2: Η διάσπαση ενός πολυέδρου P στις συνιστώσες του Q και C . Παρατηρούμε ότι υπάρχουν άπειρες επιλογές για το πολύτοπο Q , αλλά ο χαρακτηριστικός κώνος είναι μοναδικός. Βλέπουμε επίσης και την ιδιότητα (i) του χαρακτηριστικού κώνου ότι, αν είμαστε μέσα στο P και προχωράμε σύμφωνα με το κώνο C , θα παραμένουμε πάντα μέσα στο πολυέδρο. Τέλος, προφανώς : $\text{lin}(P) = \{\vec{0}\}$

Ορισμός 10.6 Το lineality space του πολυέδρου $P = \{x \mid Ax \leq b\}$ ορίζεται ως το σύνολο $\text{lin}(P) = \text{rec}(P) \cap -\text{rec}(P) = \{y \mid Ay = 0\} = \text{nullspace}(A)$.

Παρατηρήσεις:

- Τετριμμένα, $\forall P, \vec{0} \in \text{lin}(P)$.
- Για ένα διάνυσμα $y, y \in \text{lin}(P) \Leftrightarrow y \in \text{rec}(P) \ \& \ -y \in \text{rec}(P)$ (βλ. Σχήμα 10.3).
- Αν $\text{rec}(P) \supset \{\vec{0}\}$, τότε το P περιέχει σίγουρα ημιευθείες (ιδιότητα (iii) χαρακτηριστικού κώνου).
- Αν $\text{lin}(P) \supset \{\vec{0}\}$, τότε το P περιέχει σίγουρα ευθείες (βλ. Σχήμα 10.3).

Σχήμα 10.3: Θεωρούμε το πολύεδρο $P = \{x \mid b_1 \leq a^T x \leq b_2\}$. Παρατηρούμε ότι $y \in \text{rec}(P) \Leftrightarrow -y \in \text{rec}(P)$. Άρα σε αυτή τη περίπτωση, $\text{lin}(P) = \text{rec}(P)$.

Ορισμός 10.7 Αν $\text{lin}(P) = \{\vec{0}\}$ για κάποιο πολύεδρο P , τότε το P καλείται *μυτερό* (pointed).

Παρατήρηση: Το P είναι μυτερό αν το P δεν περιέχει ευθεία (βλ. Σχήμα 10.2).

Επιπλέον, με βάση το Θεώρημα 5.1, παίρνουμε το εξής:

Πρόταση 10.1 Το P έχει τουλάχιστον ένα ακραίο σημείο αν το P είναι μυτερό.